

דף ק.

עין משפט א.

או"ח סימן רעא פעיף ד.

ה. ד. אסור לטעום ^ד אפי' מים קודם שיקדש, ואפי' התחיל מבעוד יום בסעודתו וקידש עליו היום מפסיק ^ה ופורס מפה ^ו ומקדש ^ז ומברך המוציא. וי"א דאינו מברך המוציא ^ח.

ד. וואיסור זה מדרבנן, אבל לרחוץ פיו מותר כיון שאינו מכוון להנאת טעימה, מ"א ס"ק ה'.

ומביה"ש אפי' לא קיבל עליו שבת אסור לטעום עד שיקדש.

וואם קיבל עליו שבת אפי' מבעוד יום מפלג המנחה מאותה שעה שקיבל שבת אסור לו לטעום עד שיקדש, כה"ח אות כ"א.

וע"פ דברי האר"י ז"ל גם אם אדם קיבל עליו שבת מבעוד יום ורוצה לקדש ולאכול סעודתו ואח"כ להתפלל אין לעשות כן ע"פ סודן של דברים, כה"ח אות כ"ב.

ה. הגם שהתחיל בהיתר ושאני מסי' תרנ"ב לגבי לולב שאינו פוסק, דשאני קידוש שנתקן לפני סעודה ובמקום סעודה ע"כ מפסיק, מ"א ס"ק ו'.

ו. ודי כדי שהפת לא יראה בושתו שאין מקדשין אלא על היין ולא עליו. ובכה"ג כיון שהתחיל בהיתר א"צ להתפלל מעריב קודם שיאכל סעודתו, ט"ז ס"ק ד'. אך לפי דברי האר"י ז"ל צריך להתפלל ואח"כ לקדש ולעשות סעודת שבת. כה"ח אות כ"ו.

ז. ואם היה שותה יין לפני כן א"צ לברך בורא פרי הגפן רק קידוש היום.

ח. ומספק אין לברך אם לא שנטל ידיו למים אחרונים, או אמר הב לן ונברך שמברך לכו"ע גפן והמוציא. כה"ח אות ל'.